

Preguntava pels beneficis. Mire, els càlculs, segons diferents institucions independents –no som nosaltres els que ho hem fet–, és que estan de mitjana al voltant de 280 euros d'estalvi per família, en alguns casos més, en alguns casos menys, però vora 280 d'estalvi de família per cada inici de curs. Però no només un benefici econòmic per a la família. Hi ha un benefici social i pedagògic, que és que els xiquets i les xiquetes aprenen a reutilitzar, a utilitzar millor els llibres, a cuidar més els materials que són comuns i, per tant, a treballar més de forma..., mirant al conjunt de la societat; mirant-se no només ells mateixos, sinó a cuidar el conjunt dels materials.

I, a més a més, uns beneficis dels quals normalment la gent no parla i que per a nosaltres són igual d'importants, que són els beneficis ecològics. I és que és molt més sostenible esta mesura que no continuar canviant de llibres tots els anys, totes les tones de paper que són necessàries, totes les tones de fusta que eren necessàries, totes les tones d'aigua que feen falta per a generar tots eixos llibres, que hem evitat i que hem ajudat també en una mirada de sostenibilitat que el nostre planeta estiga menys extret, que tinga menys extracció i menys (*inintel·ligible*) ... també.

Per tant, estem ajudant també que de manera..., una mirada més sostenible, puguem tindre una millor terra, un millor futur per a totes i tots. Per tant, un programa que ha sigut pedagògic, molt pedagògic per als xiquets i les xiquetes; un programa que ha sigut molt social, perquè ha ajudat a aquells que més ajuda necessitaven, que menys tenen; i un programa que també ha sigut amb un gran benefici ecològic.

Per tant, per a nosaltres, una gran satisfacció per haver pogut fer, haver pogut millorar eixe programa en este transcurs del temps i posar al punt del botànic allò que vam dir que anàvem a fer: que els xiquets i les xiquetes puguen estudiar sense una barrera econòmica.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Passem a la següent pregunta de control, també al conseller d'educació. L'il·lustre diputat Fernando Delgado que pregunta al conseller.

Li done la paraula senyor Fernando Delgado.

El senyor González Delgado:

Gracias, *president*.

Gracias, *conseller*.

La pregunta que le había planteado es una pregunta demasiado simple, demasiado corriente, qué hace la consejería de educación y cultura por la lectura.

Bien, es verdad que no estamos en las listas de comunidades lectoras, no estamos en la mejor de las situaciones. Es verdad

que a lo largo del tiempo se ha hecho poco por fomentar esta lectura. Es verdad que no solo corresponde a los gobiernos fomentar la lectura, sino que es una responsabilidad de los padres. Yo mismo he ido a dar conferencias sobre lectura en muchos sitios y me he encontrado luego con padres que preguntan ¿qué puedo hacer para que mi hijo lea? Y lo que tú respondes es, pues que lo vea a usted leyendo, ¿no? De manera que también es una responsabilidad de los padres.

Y también el ámbito de la lectura ha sido un ámbito cambiante. Hoy, con las nuevas tecnologías, con este nuevo mundo mediático, claro, no cabe concentrar la lectura solo en los libros de papel. Que conste que yo como anciano que soy pues soy un lector de papel, pero realmente la nueva realidad nos invita también a contemplar un nuevo espacio de lectores. Y en ese sentido me gustaría saber también qué puede hacer o qué va a hacer la *consejería* en el ámbito de este tipo de lecturas.

Luego, por otro lado, me importaba subrayar, me importaba preguntarle por la relación escuela-biblioteca. En muchos pueblos de la comunidad que he visitado me he encontrado con bibliotecas deficientes en la escuela y deficientes en el pueblo. Y no veo razón por la que en algunos pueblos la biblioteca no pueda ser común a padres y a hijos y no pueda ser común a la escuela y a la ciudadanía.

Por qué tenemos que multiplicar el número de bibliotecas, cuando una biblioteca común no solo puede ser un servicio, en fin, conveniente, sino también un espacio de encuentro cultural de los padres con los hijos, de los niños con los mayores en cualquier pueblo. Porque es muy importante la relación educación-cultura. Es más, cuando hablamos de cultura, que es muy genérico la visión que se tiene de la cultura, hay tantos espacios de la cultura, tantos que le diría que yo entendería, en fin, una consejería de educación que tuviera elementos culturales, pero también un consejería de turismo que albergara la cultura y una consejería de presidencia que se preocupara del patrimonio.

Creo que la cultura es muy amplia. A mí, yo, muchas veces, me han llegado a preguntar o he tenido que intervenir sobre el arte rupestre en la comunidad. Como comprenderá, bueno, pues he aprendido, he aprendido mucho y se aprende mucho en la comisión de cultura. Pero realmente en una comisión de cultura son muchas las materias que se pueden tratar, y lo mismo puede pasar en una consejería de cultura. Es en cambio importante la relación cultura-escuela, por lo tanto, la relación biblioteca-pueblo.

Y en este sentido me parece que la lectura encontraría un espacio más abierto y yo creo que sería una gestión cultural más eficaz y más realizada, también costaría menos dinero, pero no creo que sea eso lo más importante.

Y quería decir una cosa también, los bibliobús. He visto, por lo que yo sé, es verdad que para esta tarde no me he informado sobre cómo andrà eso de los bibliobús, pero los bibliobús en nuestras periferias yo creo que cumplen un papel muy importante y hay, por lo que yo vi, algunos. Pero quizá sea una experiencia a comenzar o a tener en cuenta.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Delgado.

Li contestarà el conseller a esta interessant pregunta de control, reflexió.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Gràcies també, senyor diputat.

Vosté coneix millor que ningú i, com vosté diu, estem aprenent tots en esta nova tasca, tots aprenem molt i aprenem molt de les seues reflexions també. Per tant, agrair-li la reflexió que ha fet, a banda de la pregunta.

És cert, no tenim unes dades bones; al contrari, tenim unes dades roïnes de lectura. De fet, estem per baix de la mitjana estatal i per baix de la mitjana europea. L'estat té una mitjana inferior de lectura a la resta de territoris d'Europa i nosaltres estem per baix de l'estat. Per tant, és evident que cal fer un pla de foment del llibre i de la lectura de forma transversal.

Com vosté deia, no podem fer-ho només des de l'educació ni tampoc podem fer-ho només des de les biblioteques de cada municipi, o de La Generalitat o de l'estat, sinó que ho haurem de fer de forma transversal, de forma horitzontal, entre totes i tots, i el primer, evidentment, crear una comunitat lectora i que tots, el conjunt de la ciutadania, l'isca molt més.

I per a fer això nosaltres tenim especial interès, estem especialment predisposats, i per tal d'aconseguir-ho el que hem fet és fer eixe pla estratègic en què hem determinat de quina manera, de forma transversal, més enllà de si estiga adscrita la feina a una conselleria o a un altra, o a un departament o a un altre, que puguem realment augmentar els índexs de lectura. I per a fer això hem d'escoltar als que saben, als que han estudiat diferents plans estratègics, plans de cultura i de foment de la lectura arreu de tot el món, per tal de posar-los en pràctica.

Això és el que van fer. I, de fet, hem fet diferents simposis, diferents congressos al voltant d'eixa reflexió de com podíem fer-ho. I ho hem fet amb la ferma voluntat d'avançar. I avançar no només amb paraules com déiem abans, abans parlàvem de les societats musicals i hem augmentat un 25%; també en el foment de la lectura hem augmentat el pressupost.

Per tant, voluntat i predisposició del govern de fer allò que ens diuen els experts que s'ha de fer i recursos per a fer-ho. Les dos coses s'han conjuntat en este govern del botànic. De fet, destinem quasi tretze milions d'euros a biblioteques, al sector, i especialment al foment de la lectura. L'increment és d'un 41%, un 41% més del que es destinava abans. I, entre d'altres, hem donat diferents línies d'ajudes, no només al sector, sinó sobretot al foment de la lectura.

Especialment rellevants aquelles que tenen a vore amb el contacte amb l'educació, com vosté deia abans. I és que hem

intentat promoure que des de les biblioteques, tant les biblioteques escolars com les biblioteques municipals siguen punts neuràlgics de la nostra cultura, com vosté estava dient. Per a fer això hem de fer que siga un punt d'encontre, i ahí és el que estem intentant organitzar diferents, i hem fet ja, diferents activitats perquè realment la gent vaja a la biblioteca, més enllà de si vol o no vol llegir un llibre. I que a partir d'anar a la biblioteca puga també començar a llegir més llibres.

De fet, hem potenciat, hem destinat més d'un milió d'euros per a les biblioteques escolars, per a la compra de llibres, per a millorar eixes biblioteques escolars que vosté dia que no tenien la suficient dotació. Més d'un milió d'euros destinats específicament a la compra per a biblioteques escolars. I estem també ajudant a les lectures amb nous suports, que vosté també anomenava, per tal que en eixe sentit hi haja una línia per a l'edició digital, però també amb campanyes específiques en espais en els quals normalment no pensaríem que ens trobem a algú llegint. I ahí és on hem fet, i està en el pla estratègic, també anar buscar nous lectors i que la gent s'acostume a llegir en diferents formats i en diferents espais.

Això tot està en este pla estratègic, que s'anomena «llegim, llegim, llegim», i que no té altre objectiu que el que vosté deia, que un xiquet veja que els seus pares, la seua família llig, i que tota la societat l'isca, perquè augmentem estos índexs, però no només augmentar els índexs, sinó perquè siguem una societat més crítica i que realment siga més justa.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, passem a la següent pregunta que formula l'il·lustre diputat Josep Nadal al conseller d'Educació, Cultura i Esports.

Senyor Nadal, té vosté la paraula.

El senyor Nadal Sendra:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor conseller, sempre s'ha dit que la nostra era una terra d'artistes. De fet, malgrat els anys i la falta d'oblit i falta de suport de les institucions a la creació cultural, la il·lusió, les vocacions de milers de valencians, no va deixar mai d'estar present. Molts dels joves creadors van haver d'eixir de les nostres terres per a buscar la dignitat laboral i el reconeixement públic que no trobaven ací. La societat postmoderna que ens ha tocat viure dona una importància fins ara mai vista als treballs creatius, però aquesta importància no va acompanyada de resultats satisfactoris. I molts dels joves que decidixen dedicar-se de ple a la creació cultural acaben desil·lusionats i derrotats enmig de la falta d'oportunitats i d'un mercat cultural que no dona més opcions més enllà de la cultura *mainstream* que solen aprofitar sempre les mateixes empreses i els mateixos noms propis.